

I artikel 8, stk. 2, litra b, er der gjort en undtagelse til reglen om, at domstolene trods indledningen af insolvensbehandling skal anvende den lovgivning, som følger af konventionens lovvalgsregler, på tingsretlige spørgsmål, herunder med hensyn til kravene til realisation. Ifølge artikel 8, stk. 2, litra b, hindrer konventionen således, ikke anvendelse af insolvensretlige regler, der udskyder eller suspenderer en rettighedshavers adgang til at fyldestgøre sine rettigheder i tilfælde af insolvensbehandling. En domstol, typisk i den stat, hvor insolvensbehandlingen finder sted, kan således anvende statens egne insolvensretlige regler af denne karakter, uanset om rettighedshaver efter den lovgivning, som gælder efter konventionen, måtte have separatiststatus, dvs. ret til at fyldestgøre sine rettigheder trods insolvensbehandlingen. Reglen i artikel 8, stk. 2, litra b, vil næppe få nogen betydning under danske insolvensbehandlinger, da panthavere og andre rettighedshavere over værdipapirer efter den danske konkurslovgivning kan søge fyldestgørelse, uanset om der foregår insolvensbehandling.

Ordre public, internationalt præceptive bestemmelser og fortolkning

I overensstemmelse med almindelige internationalprivatrete principper opretholder konventionen domstolens ret til at anvende egne internationalt præceptive bestemmelser, dvs. nationale præceptive regler der anvendes, selv om en afgørelse i øvrigt skal træffes på grundlag af et andet lands lovgivning, samt til at afvise at anvende bestemmelser i udenlandsk ret, hvis dette konkret vil føre til et resultat, der strider mod grundlæggende retsprincipper i domstolsstaten, jf. artikel 11. Disse bestemmelser må dog som følge af konventionens anvendelsesområde antages at få meget begrænset betydning. Domstolene skal fortolke konventionens bestemmelser i lys af dens internationale karakter under hensyntagen til det ønskelige i en ensartet anvendelse af reglerne i alle kontraherende stater. Om fortolkning af kontoaftaler indgået inden konventionens ikrafttræden, se nedenfor.

Overgangsregler

Konventionens lovvalgsregler vil i mange tilfælde føre til samme resultat som de lovvalgsregler, der i dag anvendes af de enkelte stater. Der er imidlertid et behov for at regulere konventionens betydning for rettigheder stiftet før konventionens ikrafttræden, samt for kontoaftaler indgået før dette tidspunkt.

En domstol i en kontraherende stat kan blive forelagt en konflikt mellem en rettighed stiftet før konventionens ikrafttræden i denne stat og en rettighed stiftet

derefter. Ifølge artikel 15 skal en sådan konflikt bedømmes efter den lovgivning, der udpeges af konventionens lovvalgsregler. At den lovgivning, der finder anvendelse efter konventionens lovvalgsregler, er den afgørende, medfører ikke nødvendigvis, at en rettighed stiftet før konventionens ikrafttræden ekstingveres af en rettighed stiftet efter dette tidspunkt. Konventionen regulerer alene, hvilken lovgivning der afgør rettighedskonflikten, og ikke det materielle spørgsmål om, hvilken rettighed der har bedst prioritet. Hvis konventionens lovvalgsregler fører til anvendelse af dansk ret, må det således afgøres efter materiel dansk ret, om eksempelvis en panthaver, der i god tro har iagttaget sin sikringsakt efter dansk ret, kan ekstingvere en rettighed stiftet inden konventionens ikrafttræden. Efter de gældende danske lovvalgsregler vedrørende værdipapirer, der opbevares af en mellemmand, må det antages, at en rettigheds tingsretlige beskyttelse skal bedømmes efter loven i den stat, hvor kontoen føres. En rettighed, der inden konventionens ikrafttræden her i landet, er sikret mod kreditorfølgning i henhold til loven i den stat, hvor kontoen føres, bevarer efter dansk materiel ret denne beskyttelse efter konventionens ikrafttræden. Passivitet fra rettighedshaverens side kan dog formentlig efter omstændighederne medføre fortabelse af beskyttelsen.

Konventionen omfatter værdipapirkonti og kontoaftaler, der er oprettet inden konventionens ikrafttræden, jf. artikel 16, stk. 1. I de fleste retssystemer har man ikke hidtil ved aftale udtrykkeligt kunnet fastlægge, hvilken lovgivning der regulerer de tingsretlige spørgsmål vedrørende værdipapirer, som opbevares af en mellemmand. Anvendelsen af konventionen på eksisterende kontoaftaler nødvendiggør derfor, at der opstilles nogle regler om fortolkning af kontoaftaler indgået før konventionens ikrafttræden. Da der blandt staterne var forskellige ønsker om og behov for særlige fortolkningsregler, har en stat i forbindelse med tiltrædelse af konventionen visse muligheder for at vælge, hvilke af fortolkningsreglerne der skal gælde.

Hvis en aftale henviser til konventionen, formodes parterne at have formuleret aftalen under hensyntagen til konventionens almindelige bestemmelser. En domstol i en kontraherende stat skal derfor kun anvende de særlige fortolkningsregler i artikel 16, stk. 3-4, på aftaler, der er indgået før konventionens ikrafttræden i denne stat, og som ikke indeholder en henvisning til konventionen. En stat kan efter artikel 16, stk. 2, erklære, at domstolene i denne stat alene skal anvende de særlige fortolkningsregler på aftaler, der er indgået før konventionens generelle ikrafttræden, jf. herom artikel 19, stk. 1. Baggrunden for denne mulighed for